

løse nu? Når der nu tegner sig et flertal for udsendelse af en ny form for militært bidrag, var tiden så ikke inde til at trække »Sælen« og »Olfert Fischer« hjem? Jeg ved, at »Sælen« er maskinskadet i øjeblikket, og det er selvfølgelig en komplikation. Men når den ikke er det længere, hvilket bidrag kan den så egentlig yde til den fortsatte militære opgave i Irak, sådan som tingene ligger? Jeg synes, det er et spørgsmål, som skal indgå i udvalgets drøftelser: Kan det militære bidrag, vi sendte ud i første omgang, ikke med fordel trækkes hjem nu? Tjener det noget fornuftigt formål, sådan som tingene er?

Som sagt: Vi kan ikke stemme for et yderligere militært bidrag, som vil gøre Danmark til mere besættelsesmagt, end tilfældet er i forvejen. Vi opfordrer til en ihærdig indsats i FN's Sikkerhedsråd for at skabe et FN-grundlag for den videre indsats.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil blot sige til trost for hr. Niels Helveg Petersen, at problemet med de tekniske vanskeligheder i »Sælen« jo kan løses ved, at »Olfert Fischer« bruges som bugserbåd i den anledning. Så kunne man jo også tage hærchefen med hjem, og så var alle de tre danske bidrag jo bragt tilbage under ét på den måde. Men spøg til side: Det er en dybt alvorlig sag.

Ministeren har forsynet udvalget med et notat, hvori det erkendes, at der er tale om, at Danmark er en besættelsesmagt, og man siger i notatet, at befolkningen ikke er forpligtet til at efterleve besættelsesmagtens anvisninger. Det vil altså sige, at hvis den irakiske befolkning ikke ønsker at følge de anvisninger, som besættelsesmagten, dvs. de danske soldater, kommer med, har de ret til at gøre noget andet.

Så står der også, at der er en betydelig risiko. Nu er det jo sådan, at hvis der er en risiko for det, man kalder terror og spionage og subversion, har det vist noget at gøre med, at befolkningen ikke bryder sig om besættelsesmagten, og jeg har forstået, at netop i det område, hvor de danske soldater skal hen, er begejstringen for besættelsesmagten meget lille. Det vil altså sige, at vi sender soldater ud i en situation, hvor de kan risikere at blive konfronteret med modstand og modvilje, og det fremgår af notatet og juraen, at befolkningen ikke har pligt til at efterkomme de henvisninger, som de danske soldater kommer med. Det er at sætte danske soldater i en overordentlig vanskelig situation, og det burde i

sig selv give anledning til bekymringer over det projekt, som man kaster sig ud i.

Som jeg var inde på før i forbindelse med en diskussion med hr. Ulrik Kragh, har det selvfølgelig også sammenhæng med baggrunden for den situation, besættelsesmagten fungerer i, at man sammensætter en regering, som helt åbenlyst ikke repræsenterer de brede dele af befolkningen i den arabiske del af Irak. Det gør den helt åbenlyst ikke, og det er et kæmpe problem. Der ligger ingen planer om, hvordan man skal få indført demokrati i landet, så vi undgår en fundamentalistisk magtovertagelse på et eller andet tidspunkt, for det bliver jo enden på det, hvis det får lov til at fortsætte med en besættelsesmagt og uden en regering, der for alvor repræsenterer brede dele af befolkningen.

Kl. 19.55

Man har f.eks. ikke villet inddrage venstrefløjen i regeringen, selv om det irakiske kommunistparti er en af de stærkeste folkelige kræfter i landet. Man kan diskutere, hvor stor sympati man kan have for de religiøse grupper, men at udelukke dem fra den demokratiske proces er bindende, og det er det man gør. Jeg nævnte før, at det kan føre til den samme situation, som vi så i Algeriet, og den vil man kaste danske soldater midt ind i. Man burde tænke sig meget grundigt om!

Vi har set, hvordan man fra amerikansk side alene lagde vægt på den militære planlægning, olieinteresserne og vicepræsidentens interesser i det firma, der får kontrakter osv. De interesser har man varetaget, her har man været grundig. Men hospitalerne har man ikke sikret, kulturværdierne har man ikke sikret, og man har ikke engang orket at beskytte de radioaktive depoter med radioaktivt materiale, så det går ikke så godt.

Derfor synes jeg, at vi fra dansk side burde yde en helt anden type indsats. Jeg er faktisk meget enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at der er helt andre behov for indsats på det humanitære område og på demokratiområdet for at få skabt et demokrati i Irak, mens tid er, og naturligvis på et legalt folkeretligt grundlag. Men det er ikke etableret, og jeg ved ikke, om det bliver det.

Fra Enhedslistens side kan vi naturligvis ikke støtte, at danske soldater sendes ud på de betingelser. Juraen er ikke i orden, sikkerheden er ikke i orden, og planerne for fremtiden og for den irakiske befolknings mulighed for at forvalte sin egen skæbne og opbygge et demokrati er